

Sebeláska

Kto z nás môže povedať, že sa má naozaj rád?
Kto z nás môže povedať, že je so sebou kamarát?
Keď poviem, že mať sa rada je ľahké, klamem,
aj keď si to sama veľmi prajem.
Snažím sa mať rada najviac ako viem
a nejednu noc kvôli tomu bdiem.
Stojím, dívam sa do zrkadla,
môj život zapadá do tohto divadla.
V niektoré dni sa dokážem na seba pozerat' dlhšie,
inokedy zas do svojho svedomia vstupujem hlbšie.
V niektoré dni odvraciam sa od zrkadiel
a ticho premýšľam, kto tú hrôzu vynašiel.
Občas dúfam, že ani periférny pohľad, nezachytí môj odraz,
občas sa cítim, akoby ma s'ahoval neviditeľný povraz.
Mám tendenciu sa porovnávať, vždy som to robila,
aj keď tiež by som s tým najradšej skončila.
Porovnávala som sa, či už išlo o známky, alebo oblečenie,
jedine byť vo všetkom najlepšia mi prinášalo potešenie.
Porovnávala som sa so svojím výzorom i váhou,
našťastie som sa už vyrovnala s touto fázou.
Mať sa rada veru ľahké nie je,
obzvlášť, keď sa ti niekto smeje.
Toto je moje telo, v ňom budem žiť
a už nikdy sa ho nebudem snažiť skryť.
Toto je tá sebeláska,
ktorú tiež som nepoznala donedávna...

Meno autora: Štefánia Kožiaková

Vek: 14 rokov

Kategória: II.

Škola: Základná škola Dr. V. Clementisa, Tisovec

Ročník: deviaty

Pedagóg: Mgr. Marta Svobodová